

Frei Tamás - Kémsztori, újratöltve

2014 január 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Washingtonban kezd leülepedni a por, tisztul a levegő?, és így egyre világosabb a helyzet. Kémkín – errefelé most már így nevezik a korábbi megfigyelési botrányt.

Az amerikai Nemzetbiztonsági Hivatal munkatársát, Edward Snowdent az első hullámban a személyiségi jogaink korlátozása elleni harc élharcosának tekintette a világ. Kiteregette, hogy az amerikai titkosszolgálatok világszerte,

és persze Amerikában is, milliószám gyűjtik a telefonhívások adatait.

A por leülepedése után viszont egészen más perspektívája kezd lenni az ügynek. Amerikában az elmúlt napokban két ellentétes bírói döntés is született róla (mert itt ilyen a jogrendszer, hogy ez is lehetséges), a labda innentől a legfelsőbb bíróság térfelén pattog.

A már majdnem konszenzusos társadalmi közvélekedést, hogy tudniillik túlzás ilyen mélységben megfigyelni az átlagemberek életét, a második ítélet, a manhattani szövetségi bíró határozata bolygatta fel. Most az övé az új perspektíva. Mert bizonyítékok alapján törvényesnek ítélte a „lehallgatási” tevékenységet, még hozzá elég nyomós indokokat felsorolva. És közben olyan részleteket is elárulva az amerikai titkosszolgálatok színpalak mögötti munkájáról, melyek sok kémregényíró fantáziáját meghaladnák.

A perben a Nemzetbiztonsági Hivatalnak a megfigyelések indokoltsága mellett érvelő ügyvédei azt állították, hogy 2001-ben meg lehetett volna akadályozni a New York-i világkereskedelmi központ elleni terrortámadást, ha már akkor működött volna a jelenlegi rendszer. Épp emiatt vezették be.

A Nemzetbiztonsági Hivatal ugyanis a merénylet előtti évben hétszer is elcsípte az egyik arab terrorista Jemenbe irányuló hívásait, de akkor még a CIA-ra vonatkozó szabályok nem tették lehetővé Amerika területén, hogy beazonosítsák azt a San Diegó-i telefonszámot, ahonnan a hívások indultak. Vagy például, amikor ezt megelőzően a CIA Kenyában elkapta az egyik al-Kaida-tagot, és „ügyes vattalással” (így fogalmaz a bírói ítélet) megszerezte a terrorszervezet amerikai telefonközpontjának számát (értsd azt a lakástelefont, ahonnan az al-Kaida szervezkedett), az akkori törvények miatt nem mentek vele sokra.

Az FBI hiába hallgatta le a számot, és hiába térképezte fel a hívások alapján a terrorszervezet globális kapcsolatrendszerét, nem oszthatta meg ezeket az adatokat a CIA-val (bár a jelek szerint nem is nagyon akarta), nem követhette le kellő mélységben az amerikai oldalon össze-vissza befutó hívásokat, mert az a személyiségi jogokat sértette volna – az akkor még el nem követett bűncselekmények hiányában. Így és ezért nem állt össze a kép, érkeztek például azonos repülőgépen (most már tudjuk) al-Kaida-terroristák Amerikába, csak az utaslistákat nem egyesíthette az FBI és a CIA. Az egyik szervezet tudott az egyik jemeniről, a másik a mellette lévő ülésben utazó szaúdiról.

Hiába tört fel hotelszobákat a CIA Dubajban, fényképezett le maláj útleveleket, bennük amerikai határbelépési pecsétekkel, a szálak akkor sem értek össze.

Szövevényes, bonyolult kémsztori kezd kibontakozni a leülepedő porfelhő nyomában, és megint kiderül, hogy a

világ sokkal bonyolultabb, mint gondolnánk.

Remélem, hogy valaki majd csinál bel?le filmet, csak nehogy azt higgyük a moziban, hogy mindez fikció...

Frei Tamás - metropol.hu

Kapcsolódó anyagok:

- [Idén kiderült, mindenkit megfigyelnek](#)
- [Jogszer? az NSA adatgy?jtési programja](#)
- [Elfogadná a brazil menedékjogot](#)
- [Megsz?nhet az internet jelenlegi formája](#)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló